

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1953 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 14

1954

ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ (1952 ਦਾ XXXII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3—
ਪਾਰਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੀ
ਮੰਗ ਕਰਨਾ—ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ—ਪਾਰਟੀ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਪੱਤਰ ਪਸਕੀਆਂ ਵਾਲੇ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ—
Sept., 24th

ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ,

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀ.ਆਰ. ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਬੀਆਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੀਆਰ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਝੜਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੀਆਰ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਭੇਜਿਆ: -

ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀਐਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂ?

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਬੀ.ਆਰ. ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਆਰ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀਆਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਖਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸੈਲਾਨੀ ਹੈ।

ਦ੍ਰੋ/ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਚੋਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਿਰ ਨੰਬਰ 414-ਐਸ. ਮਿਤੀ 13 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਸੁਮਤ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਡਾ. ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ੍ਰੀ ਸੁਮਤ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ

ਕੀਤੀ । ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ
 ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਚ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ
 ਧਿਰ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ
 ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ, ਜੋ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।
 ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ
 ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਨੂੰ ਕੁਝ
 ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਉਸ (ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ) ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੇਸ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ
 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
 ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਨੇ “ਬੱਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ
 ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । * . ਫਿਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਝਾੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
 ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਫਿਰ ਚੁੱਪ
 ਕਰ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ।

ਫਿਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ- ਤੋਂ
 ਡਾ: ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ, ਵਰਲਡ ਟੂਰਿਸਟ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਖਬਾਰ -
 ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਚਾਹ ਕੌਰੀਆਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, 31-10-53।

ਰਾਜ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਪੀ ਜੈਨ।

v. ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਨਿੱਜੀ ਸੀ ਅਤੇ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਨੇ ਅਤਿਅੰਤ ਨਿੱਜੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ

ਨੂੰ ਖੋਖੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸਪੀ ਜੈਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ,
 ਕਪੂਰ) ਜੇ, ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1 ਸੀ
 ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਕਲਾਸ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਚਕਾਨਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ
 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ
 ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਮ.

ਤੁਹਾਡਾ^,

ਐੱਸ.ਡੀ. ਬੀ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ,
 (ਡਾ. ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ),
 ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਖਬਾਰ
 ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ।

31-10-53.

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਅੱਗੇ ਮਾਮਲਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ

ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 10 ਜੁਲਾਈ 1954 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ, 27 ਅਗਸਤ 1954 ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ 26 ਅਗਸਤ ਦੀ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਮੈਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜੰਗੀ ਰੈਂਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2,000 ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ * ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ-	The State v. Bhagat Ram Sehgal.
---	--

“ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 10477 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ, ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ 1954। Kapur, J.

2. ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾ: ਭਗਤ ਰਾਮ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ * ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਬਚਣਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਵਾਰੰਟ - ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਤਰ ਐਨ ਬੰਦ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਅਤੇ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 20 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। * ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸੁਣਵਾਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ।

ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

* ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਲਟਾ ਨਸੀਹਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸਟੇਟ ਪਾਰਟੀ ਪਰ ਇਹ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ३

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-

C* Q. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ "ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ? 1

A. ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਚਿੱਠੀ ਕੀਤਾ।

C. Q. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਨਿੱਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

4. ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੈ।

CQ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 'ਪਰਸਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ' ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ?

A. ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐਡ ਡਰੈੱਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ 'ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ, ਮੈਨੂੰ 'ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ' ਲਿਖਣਾ ਪਿਆ।

CQ ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-

ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?

A. ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੰਨਾ ਗਰਮ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

C. Q. ਕੀ ਇਹ ਗੁੱਸੇ ਕਾਰਨ ਸੀ?

ਏ ਮੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, - '*ਮੈਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ'।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ' - ਇੱਕ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਕੈਪਟਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ \$ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਮਾਜਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ '।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੈਦਿਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ) ਬਚਕਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ"। .

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਚੱਲਣ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਵੈ-ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸੈਲਾਨੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ

The State v. Bhagat Ram Sehgal. Kapur, J.

ਧਿਰ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। 500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ